

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milián.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubi i Enric Rimbau

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sáez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscou*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Diez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simón,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Treva internacional

La setmana passada va ser transcendental per a la història política del País Basc. ETA anunciava un alto-el-foc sense límit temporal que, en aquesta ocasió, és garantit per una àmplia comissió internacional i –cosa que és més important– per la voluntat explícita de l'esquerra *abertzale*. En aquest sentit, el comunicat podria donar pas a una situació nova en què la societat basca –en absència de cap mena de coacció violenta– prengués les decisions que normalitzessin, definitivament, l'escenari polític.

Aquesta és la voluntat indiscutible de la majoria del poble basc que, enquesta rere enquesta, s'hi referma. Una altra cosa és l'estat espanyol i els partits amb seu a Madrid, que han mostrat una actitud més que recelosa amb relació a l'oferta dels tres comunicants encaputxats. El govern de Madrid ni tan sols accepta cap mediació internacional i posa com a condició prèvia per a canviar de posició l'abandonament definitiu de la lluita armada per part d'ETA. Tampoc no hi ha hagut cap avís de recepció clar en matèria penitenciària i –això, si més no, es desprèn de les primeres declaracions– el comunicat no alterarà la decisió d'invalidar les llistes municipals de l'esquerra independentista.

Tot plegat dibuixa un context no gaire esperançador per a un procés que mena a la hipotètica dissolució d'ETA. El govern espanyol no sembla voler obrir cap mena de procés polític i, de fet, ha menystingut obertament les ofertes d'ajuda per part de prestigioses personalitats internacionals que podrien implicar-se en la resolució d'un conflicte del qual ETA és la manifestació més tràgica, però no pas l'única.

Generalment, les treves d'ETA han estat adreçades a alguna instància externa. La de Lizarrta va tenir com a dipositar el conjunt del nacionalisme basc, que es comprometia a una unitat d'acció transversal i permanent que permetés de superar l'actual marc jurídic i polític. La següent va pactar-se amb el socialisme espanyol i per això va ser Zapatero el destinatari de la ruptura, amb un gran atemptat a la T4 de l'aeroport de Barajas. I l'alto-el-foc actual va adreçat al grup internacional que es va constituir fa uns quants mesos a Brussel·les. En els dos primers casos van fracassar per manca de resposta; veurem què passa en aquesta ocasió.

En definitiva, calen mesures intel·ligents i una mirada de política llarga perquè, en aquesta oportunitat, la pau torni a Euskadi. I, de moment, la pilota és al camp del govern de Madrid.

Als nostres lectors

Aquesta vegada, la nostra portada va dedicada, majoritàriament, a una figura imprescindible de la política basca –i estatal– durant molts anys: Xabier Arzalluz. EL TEMPS ha volgut entrevistar l'ex-líder del PNB la mateixa setmana en què ETA declarava l'alto-el-foc. I Arzalluz, que mai no s'ha caracteritzat per la continència verbal, ens regala un seguit d'opinions que tallen com un bisturí els aspectes més delicats de la política basca, espanyola i, fins i tot, catalana. Una entrevista llarga –per a la llarga història del poble basc– que signen Toni Strubell i Xevi Camprubi. I, més ençà, Víctor Maceda mira de donar-nos les claus d'un conflicte que, increïblement, encara té marge per a empitjorar. Parlem, naturalment, del PSPV. Molt per llegir, aquesta setmana.

Salvador Cot